

Studii Biblice

Trimestrul I / 2016

Răzvrătire și răscumpărare

Cuprins

Răzvrătire și răscumpărare

Teoria totului

Cercetați Scripturile

1. Criza din cer
2. Criză în Eden
3. Răzvrătirea generală și patriarhii
4. Conflict și criză: judecătorii
5. Conflictul dintre bine și rău continua
6. Biruința obținută de Isus în pustie
7. Învățăturile lui Isus și marea luptă
8. Prietenii Lui
9. Marea luptă în timpul bisericii primare
10. Marea luptă în scrierile apostolului Pavel
11. Marea luptă în scrierile apostolului Petru
12. Biserica luptătoare
13. Înnoirea tuturor lucrurilor

Program RVS/STV

Studiul 1

26 decembrie – 1 ianuarie

Criza din cer

Textul de memorat: „Și strigau cu glas tare și ziceau: «Mântuirea este a Dumnezeului nostru, care șade pe scaunul de domnie, și a Mielului!»” (Apocalipsa 7:10)

„Legea iubirii fiind temelia guvernării lui Dumnezeu, fericirea tuturor ființelor inteligente depinde de acceptarea, în mod desăvârșit, de către acestea, a marilor ei principii de neprihănire. Dumnezeu dorește, de la toate ființele create de El, o slujire din dragoste, slujire care izvorăște din aprecierea caracterului Său. El nu găsește nicio plăcere într-o ascultare forțată; El le acordă tuturor libertatea voinței, pentru ca astfel ei să-I poată aduce o slujire liber consimțită.” – Ellen G. White, Patriarhi și profeți, Editura Viață și Sănătate, ed. 2006, p. 20 (în orig., p. 34)

Universul s-a bucurat de armonie perfectă atâta timp cât ființele create care îl populau s-au supus principiului iubirii. Totul s-a schimbat însă în momentul apariției primului rebel. Lucifer a considerat că putea governa mai bine decât Dumnezeu. El a aspirat la poziția lui Dumnezeu și la onoarea care însoțește această poziție.

Din cauza setei lui de putere, „în cer s-a făcut un război” (Apocalipsa 12:7). Apoi, prin faptul că i-a amăgit pe Adam și pe Eva în Eden, la pomul interzis, El a extins acest război pe pământ și, de atunci până astăzi, omenirea suferă consecințele. Soluția lui Dumnezeu pentru răzvrătire și pentru restaurarea ordinii și a armoniei tulburate de Satana o constituie planul de mântuire.

Duminică, 27 decembrie – Apostazie în cer

1. Citește Isaia 14:4,12-15. Ce descrieri ale împăratului Babilonului ne arată că este vorba despre o ființă superioară unui conducător pământesc?

Niciun împărat pământesc nu a „căzut” din cer, o realitate care sugerează că versetele 12-15 se referă la o ființă superioară oricărui împărat, fie el și al Babilonului. De asemenea, imaginea suirii în cer, cea a ridicării mai presus de îngeri și a șederii pe muntele adunării dumnezeilor erau legate de descrieri ale divinității în Orientul Apropiat antic. Prin urmare, în această dublă profeție sunt expuse în mod clar ambițiile lui Satana.

Isus procedează într-un mod asemănător când descrie distrugerea Ierusalimului (Matei 24). Ucenicii Îl întrebaseră despre dărâmarea templului, dar, în răspunsul Său, el vorbește atât despre distrugerea Ierusalimului de către romani, în anul 70 d.Hr., cât și despre sfârșitul acestei lumi. La fel, Isaia prezintă însușirile unui împărat pământesc, dar le aplică unei ființe superioare omului.

2. Citește Ezechiel 28:2,12-19. Cum este descris Satana aici?

Ezechiel descrie o ființă desăvârșită care se afla în Grădina Edenului, acoperită cu tot felul de pietre prețioase (pe care le găsim ulterior și pe pieptarul marelui-preot), ca heruvim ocrotitor la tronul lui Dumnezeu, dar care s-a îngâmflat din pricina „frumuseții” sale.

Prin trimiterile la realitățile umane, aceste scurte descrieri ne ajută să înțelegem realitățile cerești. Profeții au folosit lucruri care ne sunt cunoscute și ușor de înțeles pentru a explica niște lucruri care altfel ar fi greu de înțeles pentru noi. Nouă, pământenilor, ne este greu să înțelegem ce se petrece în cer, dar știm prea bine ce efecte pot avea ambițiile politice distructive ale conducătorilor lumii. Isaia și Ezechiel ne ajută să înțelegem trecerea inexplicabilă, petrecută într-un anumit moment al istoriei, de la ordinea desăvârșită stabilită de Dumnezeu la haosul produs de ambiția distructivă.

Dacă, deși se afla în condiții perfecte, Lucifer a căzut, noi, în condițiile păcatului, cum putem să-I rămânem credincioși lui Dumnezeu?

Luni, 28 decembrie – „Stăpânitorul lumii acesteia”

3. Citește Ioan 12:31; 14:30 și 16:11. De ce îl numește Isus pe Satana „stăpânitorul lumii acesteia”?

La început, Dumnezeu i-a așezat pe Adam și Eva în Grădina Edenului și i-a numit administratori peste ea (Geneza 2:8,15) și peste toate viețuitoarele create de El pe pământ (Geneza 1:26,28). De regulă, persoana care are autoritate asupra unui lucru îi poate da un nume; de aceea, când le-a dat nume tuturor făpturilor, Adam și-a exercitat rolul de conducător al lumii.

Dar Adam a pierdut stăpânirea asupra lumii și Satana i-a luat locul imediat. Restaurarea rasei umane, făcută posibilă de Hristos prin jertfa Sa de pe Calvar, presupune, printre altele, și redobândirea privilegiului de a domni în eternitate cu Dumnezeu ca împărați și preoți (Apocalipsa 1:6; 5:10).

În primele capitole din cartea lui Iov, descoperim cât de mult a pierdut Adam, cât de subordonat a ajuns să fie omul față de natură după căderea în păcat.

4. Citește Iov 1:6,7 și 2:1,2. De ce declara Satana înaintea adunării fiilor lui Dumnezeu că venea „de la cutreierarea pământului”?

Cutreierarea aceasta nu este sinonimă cu deplasarea ca turist. În Scriptură, deplasarea de-a lungul și de-a latul unui teritoriu constituie dovada stăpânirii acelui teritoriu. Astfel, când i-a dat lui Avraam țara în stăpânire, Dumnezeu i-a spus să o străbată în lung și în lat (Geneza 13:17). La fel se întâmplă și în cazul lui Moise și Iosua (Deuteronomul 11:24; Iosua 1:3). Satana se consideră „dumnezeul lumii acesteia” (2 Corinteni 4:4, traducere din limba engleză).

Descrierea lui Satana din primele două capitole ale cărții lui Iov se aseamănă cu descrierea lui din Geneza 3. El aduce necazul în Paradis și, în urma lui, rămân victime.

Cum ne putem da seama că Diavolul este prezent în lumea noastră? Cum putem trăi în asemenea condiții?

Mărti, 29 decembrie – Continuarea războiului din cer

Nu știm ce ar putea să însemne acest război din cer, ce fel de lupte au fost, ci numai că Satana și îngerii lui au fost alungați de acolo. Biblia nu vorbește despre efectele acestui conflict în plan fizic, dar arată urmările lui spirituale pe pământ.

5. Citește Apocalipsa 12:7-16. Ce descoperim aici despre marea luptă care a afectat întâi cerul, apoi pământul?

Ioan vorbește pe un ton pozitiv despre conflictul neîntrerupt dintre „pârâșul fraților noștri” și cei biruitori. El îl pune în relație cu mântuirea și cu venirea Împărăției lui Dumnezeu (Apocalipsa 12:10,11). Perspectiva aceasta pozitivă, evidențiată în tot capitolul, constituie un aspect important al mării lupte.

Este important să ținem cont de contextul general al capitolului 12. Fiecare dintre cele trei mari amenințări descrise aici este urmată de o eliberare extraordinară. Ioan vede lupta dintre Hristos și Satana, o luptă care pare total inegală.

De exemplu, un mare balaur roșu (Satana, vers. 9) este gata să înghită un copil (Isus) care tocmai se naște. Ce prunc ar putea să supraviețuiască unei asemenea amenințări? Totuși Copilul supraviețuiește și este răpit la tronul lui Dumnezeu. Apoi, balaurul începe să o persecute pe mama (simbol al poporului lui Dumnezeu – vers. 13). Are putere o femeie care tocmai a născut să se apere de un balaur? Dar ea scapă de el în mod miraculos (vers. 14). Și a treia tentativă de a distruge poporul ales – balaurul varsă apă din gură ca să o înece pe femeie (vers. 15). O femeie în luptă cu puhoaiile? Însă Dumnezeu intervine și o scapă (vers. 16).

Balaurul se îndreaptă apoi mânios către rămășița seminței femeii și face război cu ea. Istoria ne confirmă că poporul lui Dumnezeu a fost urmărit, oprimat și persecutat de-a lungul anilor. Dar noi stăruim prea mult pe neputința celor credincioși de a purta o asemenea luptă și de a-i supraviețui și uităm că scena nu se încheie aici, ci continuă în Apocalipsa 14, unde se arată cum cei credincioși stau în picioare înaintea tronului lui Dumnezeu. Așadar, ei sunt eliberați!

Unde, și cum putem găsi putere și curaj, când ne simțim copleșiți de forțele răului?

Miercuri, 30 decembrie – Satana este alungat din cer

După cum am văzut, războiul izbucnit în cer nu s-a desfășurat exclusiv în cer, ci s-a extins și pe pământ. Se pare că Satana („pârâșul fraților noștri”, Apocalipsa 12:10) a avut o perioadă posibilitatea de a se înfățișa înaintea tronului lui Dumnezeu și de a pune pe poporul lui Dumnezeu sub acuzație. Iov se numără printre personajele biblice supuse unei astfel de acțiuni de umilire.

6. Citește Luca 10:1-21. Ce spune aici Domnul Hristos despre Satana?

Ucenicii s-au întors fericiți (Luca 10:17) și I-au spus că până și demonii le erau supuși, lucru care trebuie să-L fi bucurat mult pe Isus (vers. 21). În acest context apare declarația Sa legată de căderea lui Satana ca un fulger din cer. El le atrage atenția ucenicilor să nu se bucure de succesul obținut asupra forțelor demonice, ci mai degrabă de faptul că numele lor sunt scrise în ceruri (vers. 20). În acest fel, înțelegem că biruința ne este oferită de Domnul Isus – nu noi l-am înfrânt pe vrăjmaș, ci Mântuitorul nostru.

Dar urmașii lui Isus au privilegiul de a da mărturie despre mântuirea câștigată de El. Episodul acesta din Luca 10:17-20 pare a lega lucrarea de mărturie încredințată de Isus poporului Său cu puterea asupra lui Satana în această mare luptă. Lucrarea de mărturie erodează puterea deținută de Satana asupra locuitorilor lumii noastre și le oferă acestora posibilitatea de a se reangaja în lucrarea inițială de extindere a granițelor Împărăției lui Dumnezeu.

Noi avem putere asupra vrăjmașului nostru doar prin biruința câștigată de Isus la cruce. Pavel afirmă că Isus „a dezbrăcat domniile și stăpânirile” și le-a biruit (Coloseni 2:15). Poporul lui Dumnezeu este biruitor prin El. Sfârșitul lui Satana este cert: „Stăpânitorul lumii acesteia va fi aruncat afară” (Ioan 12:31). El nu îl va mai putea calomnia din nou pe poporul lui Dumnezeu. Ne putem bucura că lupta este a Domnului!

De ce este un motiv de bucurie faptul că numele noastre „sunt scrise în ceruri”?

Joi, 31 decembrie – O luptă neîntreruptă

Veninul unui șarpe care se zbate în chinurile morții încă mai poate provoca moartea dacă intri în contact cu el. Tot așa, „mușcătura” lui Satana este mortală. El a fost înfrânt la Calvar, dar pericolul nu a dispărut încă.

7. Citește Ioan 16:33. Ce avertizare le-a dat Isus ucenicilor cu privire la lupta neîntreruptă împotriva răului?

Isus le-a spus clar urmașilor Săi că nu vor avea o viață ușoară, dar nu a insistat asupra greutăților, ci a subliniat biruința pe care o vor avea prin El. Într-o reflecție asupra acestei garanții, Pavel i-a asigurat pe credincioșii din Roma că Dumnezeu îl va zdrobi pe Satana sub picioarele lor (Romani 16:20). La rândul lui, Ioan i-a scris bisericii despre același lucru – despre biruința care îi era asigurată prin sângele Mielului (Apocalipsa 12:11).

8. Cine sunt martorii din Evrei 12:1,2 și cum ne încurajează ei? Vezi și Evrei 11.

Evrei 11 prezintă succint viața câtorva mari eroi ai credinței. Abel aduce o jertfă fără cusur și nu este dat uitării, chiar dacă a murit. Enoh umblă cu Dumnezeu și, de aceea, este luat direct la cer ca să fie cu El. Noe prevestește niște evenimente nemaivăzute și pune la dispoziția omenirii afundate în păcat un loc de scăpare. Avraam renunță la confortul civilizației și pleacă spre o țară făgăduită. Sara îl naște pe Isaac, fiul promis, deși este prea bătrână ca să mai aibă copii. Moise alege să sufere împreună cu poporul lui, în loc să trăiască în palatul faraonilor. Iar Rahav dă mărturie despre măreția lui Dumnezeu (Iosua 2:9-11). Aceștia și alții ca ei formează marele nor de martori amintit în Evrei 12:1. Ei nu sunt niște martori pasivi, ca niște spectatori care urmăresc un meci; ei ne dau în mod activ mărturie că Dumnezeu este credincios, că i-a susținut în toate problemele cu care s-au confruntat. Noi nu ducem singuri lupta aceasta!

Care alți eroi menționați în Evrei 11 ne încurajează în lupta noastră? De re?

Vineri, 1 ianuarie – Un gând de încheiere

Noi nu știm de ce a apărut păcatul în Lucifer. Ellen G. White ne spune că, „puțin câte puțin, Lucifer a ajuns să se complacă în dorința după înălțare de sine” (*Patriarhi și profeți*, Editura Viață și Sănătate, 2006, p.21; în orig., p. 35). Faptul că păcatul a apărut într-o ființă desăvârșită ne vorbește despre realitatea voinței libere și a alegerii libere ca parte a guvernării lui Dumnezeu. El a creat toate ființele inteligente și le-a făcut bune; le-a făcut ființe morale cu o natură morală bună. Nu exista în ele nicio înclinație spre rău. Atunci cum a apărut păcatul în Lucifer? Nu există răspuns. Nu există nicio explicație pentru păcat și nicio scuză. Dacă i s-ar putea găsi o scuză, atunci Dumnezeu ar putea fi considerat responsabilul ultim. Noi, oamenii, gândim lumea în termeni de cauză și efect, dorim o explicație pentru orice. Dar păcatul nu are nicio explicație. Scriptura vorbește despre „taina păcatului”. Lucifer nu și-a putut justifica acțiunile, mai ales că fusese atât de favorizat de Dumnezeu. Totuși Lucifer a devenit corupt prin folosirea abuzivă a voinței libere și s-a transformat din „purtător de lumină” în „adversar” (Satana). Sunt multe lucruri pe care nu le înțelegem, dar ceea ce trebuie să ne preocupe este vigilența față de darul sacru al voinței libere și al alegerii libere.

BIBLIA ȘI CARTEA ANULUI – STUDIU LA RÂND

Biblia: Deuteronomul 7–13

1. Care sunt interdicțiile puse de Dumnezeu lui Israel cu privire la popoarele din Canaan?
2. Ce trebuiau să evite israeliții să zică în inima lor când aveau să prospere în țara promisă?
3. Ce anume a spus Moise că cerea Domnul de la Israel?
4. În ce situație a fost sfătuit poporul Israel să nu asculte cuvintele unui proroc sau visător de vise?

Viața lui Iisus, capitolul 53

5. Cum putem câștiga o cunoaștere desăvârșită a adevărului?